

# Cách chống cộng riêng tư

Được Quốc gia Việt Nam Cộng Hòa đào tạo để chẩn bệnh chữa bệnh, tôi dần dà bước sang hành nghề mới, không hề được giảng dạy tại Trường Đại học Y khoa. Đó là nghề chống cộng.

Hành nghề chống cộng rất khác biệt với hành nghề thầy thuốc. Trước hết, hành nghề chống cộng không cần có lai-xãng. Ai thích thì cứ việc chống, muốn chống thế nào cũng được. Thứ nữa, kẻ hành nghề này không hề có textbooks để tham khảo, chẳng làm gì có Guyton, Harrison cho y làm sách gối đầu giường. Chớ hòng tìm ra một bộ từ điển chống cộng giá trị đạt được tâm cỡ từ điển Dorland. Kẻ hành nghề chống cộng là người tự học. Thực ra cá nhân tôi từng góp nhặt kiến thức, hái lượm hiểu biết cho hành trang chống cộng qua nhiều nguồn.

Chẳng hạn vì xuất thân là sinh viên sĩ quan quân y hiện dịch, tôi từng được Quân đội giáo huấn về lập trường chống cộng qua một câu kết trong tờ *Tạp san Đại học Quân y Việt Nam*, phát hành năm 1961, bài “*Vấn đề xác định lập trường*”. Đoạn văn như sau: “*Vị thầy thuốc, vì là một người nguyện theo đuổi một nghề nghiệp nhân đạo với đối tượng là chính con người, nên chống lại bất cứ hành động nào vô nhân đạo. Nghĩ như thế, anh em đã tự xác định một lập trường: Chống cộng sản.*”

Tuy nhiên Trường Đại học Y khoa Sài Gòn và sau này thêm Trường Đại học Y khoa Huế đào tạo được cả mấy ngàn bác sĩ nhưng con số bác sĩ vừa hành nghề y sĩ vừa hành nghề chống cộng thì chỉ có độ đôi ba chục, giỏi lắm thì suýt soát một trăm. Hành nghề y sĩ hưởng lương hàng tháng, đến tuổi thì về hưu. Hành nghề chống cộng thường phải chi tiền túi cho chuyện chống cộng và chẳng bao giờ đáo hạn hưu trí. Chống cộng cho đến chết thì mới thôi. Làm thầy thuốc, anh chỉ việc mang kiến thức y khoa áp dụng vào chuyện hành nghề; làm nghề chống cộng, anh phải thường xuyên suy nghĩ riêng tư tìm ra cách chống cộng thích hợp và thoả đáng.

Đương nhiên có nhiều chuyên viên chống cộng rành nghề mà công lực đã đạt đến mức thượng thừa. Đó là các chuyên viên biểu tình, mít-tinh, tuần hành, hội thảo, ra tuyên cáo. Những chuyên viên chống cộng này rất đáng hoan nghênh và đáng được ngưỡng mộ vì chính họ là những thành phần giữ lửa bảo trì chính nghĩa quốc gia. Nhưng chuyện đáng nói là có những hạng người không hiểu ngang dạ đến thế nào mà lại hô hào ký kiến nghị gửi cho mục chủ tịch quốc hội ViXi hay viết thư ngỏ dâng lên các tên chóp bu Việt cộng.

Làm như vậy, viết thư ngỏ dâng cái gọi là Bộ Chính trị hay ký kiến nghị trên change.org kính gửi bà chủ tịch cái gọi là Quốc hội ViXi, thì thực là hơn cả vô ý thức.

Cá tính riêng tư bày vẽ cho tôi cách chống cộng hơi khác đa số đồng hương.

Tôi tố cáo ông Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Tường đã phạm trọng tội đối với dân tộc và tổ quốc khi hô hào cổ vũ chuyện Miền Bắc tiến hành chiến tranh xâm lược Miền Nam trong bài viết “*Ông Việt cộng Nguyễn Mạnh Tường*”. Bài viết khiến hai đồng nghiệp chỉ hành nghề bác sĩ mà không hành nghề chống cộng, một ở Mỹ và một ở Pháp, lên tiếng phản đối để rồi được tôi hầu chuyện đáp lễ thẳng thừng còn cộng sản thì vội vàng xóa bỏ phần Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Tường tham dự Hội nghị Luật gia Dân chủ Bảo vệ Hòa bình ở Bruxelles Bỉ vào tháng 5 năm 1956 trên wikipedia.

Đại tá Giáo sư Bác sĩ Tiến sĩ Nguyễn Thiện Thành là chuyên viên về hoạt động thần kinh cao cấp. Năm 1960 Ông ở Liên Xô “nghiên cứu về lâm sàng hoạt động thần kinh cao cấp, một lãnh vực còn rất mới mẻ đối với y học Việt Nam lúc này” (nguyên văn theo wikipedia, đề mục Nguyễn Thiện Thành). Trong số không biết bao nhiêu chức vụ quan trọng trong bộ máy cộng sản, Nguyễn Thiện Thành từng phụ trách tiếp thu và điều hành Bệnh viện Vì Dân của Miền Nam sau 1975. Cái gọi là “hoạt động thần kinh cao cấp” là một sản phẩm đặc thù của nền khoa học cách mạng xã hội chủ nghĩa. Nó giải thích cơ chế của giấc ngủ (chẳng hạn) qua học thuyết “hoạt động thần kinh cao cấp” nhưng ứng dụng vào thực tế thì bác sĩ ViXi nào có chút trình độ chỉ biết cho uống Valium để giúp bệnh nhân an thần ngủ được! Kẹt lại Việt Nam sau 75 và phải “phục vụ nhân dân” trong các bệnh viện, một số anh em “ngụ” chúng tôi yêu cầu cấp lãnh đạo Việt cộng tổ chức mời Đại tá Giáo sư Bác sĩ Tiến sĩ Nguyễn Thiện Thành đến nói chuyện cho chúng tôi nghe về hoạt động thần kinh cao cấp nhưng chẳng bao giờ thấy ông Đại tá Giáo sư Bác sĩ Tiến sĩ dám chường mặt ra! Lý do: cái gọi là “hoạt động thần kinh cao cấp” chỉ là bô lão, bịp bợm và tôi đã có nhiều bài viết chỉ rõ điều này đồng thời tôi cũng có phương tiện để biết chắc chắn là giới y khoa Miền Bắc đã tiếp thu các luận cứ phủ nhận học thuyết hoạt động thần kinh cao cấp của tôi.

Cùng với ngày bỏ nước ra đi, tôi thay đổi đường lối ký thác tâm sự vào văn chương. Các suy tư cá nhân dưới vỏ bọc ngoài văn học hầu như luôn luôn mang tính chống cộng. Liệt kê những sai sót trong ba tập *Thơ văn Lý Trần* đồ sộ, tôi muốn nhắn cùng nhóm các nhà nghiên cứu quốc nội Nguyễn Huệ Chi-Đỗ Văn Hỷ-Trần thị Băng Thanh-Phạm Tú Châu rằng thư tịch Hán văn còn có nhiều lĩnh vực quý vị ấy chưa biết đến nên đã làm lẫn thiếu sót khi chú thích. Cũng chọn đối tượng là Giáo sư Nguyễn Huệ Chi, tôi bàn bạc với Ông về những trường hợp phiên thiết từ ngữ không đúng khi Ông biên khảo cuốn *Hý trường Tùy bút* của Đào Tấn và Ông thừa nhận là tôi có lý đồng thời Ông cũng hứa sẽ điều chỉnh khi tái bản sách với lời chú thích về công trình đóng góp của bản thân tôi. Bộ Tây du ký

với người dịch là Thụy Đình và người hiệu đính là Chu Thiên xuyên tạc cả một đoạn văn chữ khối vuông chỉ vì ký huý họ của già Hồ, tôi vạch trần ra như vậy.

Trong thơ chữ Hán Nguyễn Du, bài *Hoàng hà trở lạo* (Mắc lụt bên Hoàng hà) thi bá đề cập đến một món ăn tên gọi *thổ cầu*. Nhóm Lê Thước-Trương Chính, Chi Điền Hoàng Duy Từ, Bùi Hạnh Cần, nhóm Mai Quốc Liên-Nguyễn Quang Tuấn, Ngô Linh Ngọc, Lê Thu Yên vì chẳng biết *thổ cầu* là con gì thứ gì nên tránh né không dịch hoặc dịch *thổ cầu* là con dê (không dấu), con dê đất (dê có dấu sắc), con chó đất! Tôi khẳng định *thổ cầu* là *con dê dũi, dê nhũi, dê trũi*. Nhà văn Tô Hoài trong *Đế mèn phiêu lưu ký* cũng giới thiệu *dê trũi* bên cạnh “nhân vật” chính *dê mèn*.

Nguyễn Trãi làm thơ chữ Hán – bài *Ký hữu* (Gửi bạn) – đề cập đến một loài thảo mộc tên gọi là *mục túc*. Chư vị nghiên cứu văn học ở trong nước vì không biết đích xác *mục túc* là cây gì nên chú thích huê dạng, đọc rất vui. Chỉ xin đan cử vị tiền bối Đào Duy Anh mà thôi. Học giả họ Đào giảng “*Mục túc* là một thứ rau đậu tầm thường, người ta dùng để ăn chay hay là dùng cho gia súc ăn, cũng dùng làm phân xanh (...)”. Đối chiếu với thư tịch về thực vật chí Trung Hoa, tôi chỉ rõ *mục túc* là cây *Medicago denticulata Willd.*, vốn có gốc nguồn từ Đại Uyển, vốn có tên gọi là buksuk và do Trương Khiên đi sứ mang về trồng trên đất Tàu. Nơi vùng Detmold, chỗ tôi làm việc cả chục năm trời, có nhiều khu ruộng cận trồng *mục túc* mà người Đức gọi là *ewiger Klee* và người Pháp thì gọi là *luzerne*.

Nguyễn Khuyến chỉ sống có bảy mươi bốn năm thiếu mười ngày nhưng lại mở đầu bài thơ chữ Hán Di chúc bằng câu *Ngã niên trệ bát bát* (*Tuổi ta vừa tám mươi tám*). Từ Trần Trung Viên thời tiền chiến qua Huỳnh Lý, Bùi Văn Bảo, Nguyễn Văn Huyền, người thì thản nhiên chấp nhận Nguyễn Khuyến thọ tám mươi tám tuổi, người thì bí quá nên đành giả lơ rằng “có lẽ xưa, các cụ thường tăng tuổi thọ.” Vận dụng chủ yếu các kiến thức về y học, sinh lý học trong đông y, tôi giải thích rằng *bát bát* không phải là tám mươi tám mà là sáu mươi tư ( $8 \times 8 = 64$ ).

Bản thân tôi học chữ Hán không phải để đọc Kim Dung từ nguyên tác mà tôi học chữ Hán để chống cộng theo một đường lối và phương thức hầu như cách biệt với đám đông.

Tuy chống cộng mạnh mẽ nhưng “đạo chống cộng” mà cá nhân tôi theo tuyệt đối không chấp nhận tín lý. Tôi nghi ngờ sự hiện hữu của cái gọi là mật ước Thành Đô. Tôi không tin là Tàu cộng xưa rần độc qua biên giới phía Bắc. Tôi xem chuyện Tộc kinh Kinh tộc gì đó ở Bussy Saint Georges là chuyện ruồi bu hay chuyện rửa tiền và tôi dự đoán thất bại ở Bussy Saint-Georges, cái bày gà mắc dây thun đó sẽ tìm cách diễn lại tấn hài kịch rẻ tiền ở một Bussy khác, Bussy-la-Pesle, Bussy-le-Repos, Bussy-lès-Daours, Bussy-lès-Poix, thậm chí cả Bussy-sur-Moudon, vùng Bussy này nằm bên Thụy sĩ! Tôi không chấp nhận tín điều – tức là điều được tin theo một cách tuyệt đối, xem như bất khả tư nghì – cho

rằng bọn người xuất hiện ở Bussy Saint-Georges là một bọn tay sai của Tàu cộng đang âm mưu rất thâm hiểm nhằm đồng hoá ba triệu người Việt hải ngoại và tiêu diệt căn cước, hủy diệt gốc nguồn của gần một trăm triệu đồng bào trong nước.

Và khi Việt cộng làm đúng thì tôi nói là chúng làm đúng. Không chấp nhận luận điểm của Liên Hiệp Quốc theo đó công dân của một nước có quyền tự do rời nước mình rồi trở lại nước mình theo quyết định cá nhân, tôi đánh giá chuyện công an Việt cộng cấm cửa không cho Cô Lê Thu Hà, phụ tá của Luật sư Nguyễn Văn Đài trong nhóm Anh Em Dân chủ, trở lại Việt Nam sau khi “bị tống xuất” sang Đức; tôi cho rằng chuyện ViXi chặn Cô Lê Thu Hà ở sân bay Nội Bài và bắt buộc Cô phải trở lại ngay Thái Lan như đã xảy ra, là đúng. Tôi chia sẻ lập trường với Tổng Thống Donald Trump xem Liên Hiệp Quốc là một tổ chức vô tổ quốc. Nó không có biên giới để bảo vệ, nó không có lãnh thổ để cai trị nên nó chỉ biết nói cho sướng miệng. Trong khi đó nói gì thì cứ nói, chửi gì thì cứ chửi, Việt cộng đang nắm độc quyền trên đất Việt Nam. Nếu cái chế độ quốc xã Nazi của Hitler từng xem Einstein là một *persona non grata* thì bọn cộng sản Việt Nam cũng có quyền xem Cô Lê Thu Hà là một người không được chúng hoan nghênh.

Tôi tận lực cố giữ cho cái đầu chống cộng luôn luôn lạnh nhưng tôi cũng hết mình làm sao cho trái tim chống cộng thì mãi mãi nóng.

**Trần Văn Tích**  
4/12/2018



---

*Nguồn: Internet eMail by tvt chuyển*

*Đăng ngày Thứ Ba, December 4, 2018  
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*